

Mozart: Ah! Scostati... Smanie implacabili,
Così fan tutte

Mozart: Il core vi dono,
Così fan tutte

Rossini: Una voce poco fa
Il barbiere di Siviglia

R. Strauss: Wie du warst
Der Rosenkavalier

Donizetti: Regnava nel silenzio
Lucia di Lammermoor

R. Strauss: Mir ist die Ehre widerfahren
Der Rosenkavalier

Mozart: Rivolgete a lui lo sguardo
Così fan tutte

Bizet: Habanera
Carmen

Purcell: Thy hand Belinda.. When I am laid in earth
Dido and Aeneas

Ohjaus: Miina-Liisa Värelä

Ah, scòstati! Paventa il triste effetto
d'un disperato affetto!
Chiudi quelle finestre! Odio la luce,
odio l'aria che spiro,
odio me stessa,
chi schernisce il mio duol,
chi mi consola
Deh, fuggi, per pietà,
lasciami sola!

Smanie implacabili
che m'agitano,
dentro quest'anima
più non cessate
finché l'angoscia
mi fa morir!
Esempio misero
d'amor funesto
darò all'Eumenidi,
se viva resto,
col suono orribile
de' miei sospir!

GUGLIELMO
Il core vi dono,
Bell'idolo mio;
Ma il vostro vo' anch'io,
Via datelo a me.

DORABELLA
Mel date, lo prendo,
Ma il mio non vi rendo,
invan mel chiedete,
Più meco ei non è.

GUGLIELMO
Se teco non l'hai,
Perché batte qui?

Väistä! Kavahda epätoivoisen
rakkauden kolkkoa seurausta!
Sulkekaa nuo ikkunat! Vihaan valoa,
Vihaan ilmaa, jota hengitän,
vihaan itseäni,
Kuka pilkkaa tuskaani,
kuka lohduttaa minua...
Voi, häivy, säälin tähden:
jätä minut rauhaan!

Levottomuus hetytymätön
joka sekoittaa minut,
sielussani
ei lakkaa
ennen kuin tuska
saa minut kuolemaan!
Kurjan esimerkin
kuolettavasta rakkaudesta
annan Eumenideille,
jos pysyn hengissä,
höystettynä huokausteni
kauhistuttavalla äänellä!

GUGLIELMO
Annan sinulle sydämeni,
Kaunis jumalatar;
Mutta haluan myös sinun,
anna se minulle.

DORABELLA
Annat omasi, minä otan sen,
Mutta omaani en anna sinulle,
Turhaan sinä sitä pyydät,
Se ei ole enää minun.

GUGLIELMO
Jos sinulla ei ole sitä enää,
Miksi se sykkii täällä?

DORABELLA
Se a me tu lo dai,
Che mai balza là?

DORABELLA E GUGLIELMO
È il mio coricino
Che più non è meco:
Ei venne a star teco,
Ei batte così.

GUGLIELMO
Qui lascia che il metta.

DORABELLA
Ei qui non può star.

GUGLIELMO
T'intendo, furbetta.

DORABELLA
Che fai?

GUGLIELMO
Non guardar.

DORABELLA
Nel petto un Vesuvio
D'avere mi par.

GUGLIELMO
Ferrando meschino!
Possibil non par.
L'occhietto a me gira.

DORABELLA
Che brami?

GUGLIELMO
Rimira
Se meglio può andar.

DORABELLA
Jos annoit omasi minulle,
miksi se hyppii siellä?

DORABELLA JA GUGLIELMO
Se on minun pieni sydämeni
Joka ei ole enää minun:
Se on lähtenyt asumaan luoksesi
ja se sykkii siellä.

GUGLIELMO
Anna minun laittaa se tänne.

DORABELLA
Se ei voi jäädä tänne.

GUGLIELMO
Ymmärrän sinua, ilkikurinen.

DORABELLA
Mitä sinä teet?

GUGLIELMO
Älä katso.

DORABELLA
Tuntuu kuin
rinnassani olisi Vesuvius

GUGLIELMO
Ferrando raukka!
Ei vaikuta mahdolliselta.
Katso minuun kaunokainen.

DORABELLA
Mitä haluat?

GUGLIELMO
Katso.
Eikö näytä paremmalta?

DORABELLA E GUGLIELMO

Oh cambio felice
Di cori e d'affetti!
Che nuovi dilette
Che dolce penar!

Una voce poco fa

qui nel cor mi risuonò;
il mio cor ferito è già,
e Lindor fu che il piagò.
Sì, Lindoro mio sarò;
lo giurai, la vincerò.
Il tutor ricuserà,
io l'ingegno aguzzerò.
Alla fin s'accheterà.
e contenta io resterò
Sì, Lindoro mio sarò;
lo giurai, la vincerò.

Io sono docile,
son rispettosa,
sono ubbediente,
dolce, amorosa;
mi lascio reggere,
mi fo guidar.
Ma se mi toccano
dov'è il mio debole,
sarò una vipera
e cento trappole
prima di cedere - farò giocar.

Wie Du warst!

Wie Du bist!
Das weiss niemand,
das ahnt Keiner!

Engel! Nein! Selig bin ich,
dass ich der Einziger bin,

DORABELLA JA GUGLIELMO

Voi iloinen vaihtokauppa
Sydänten ja kiintymysten!
Mitä uusia iloja
Mikä suloinen tuska!

Eräs ääni, juuri äsken

kaikui sydämessäni;
Sydämeni on jo haavoitettu,
ja Lindor oli se, joka haavoitti.
Kyllä, Lindor tulee olemaan minun;
Vannon, että voitän hänet.
Opettaja koittaa estää,
Minä teroitan järkeni.
Lopulta hän suostuu.
Ja minä olen tyytyväinen
Kyllä, Lindoro on minun;
Vannon, että voitän hänet.

Olen kuuliainen,
olen kunnioittava,
Olen tottelevainen,
suloinen, rakastava;
Minä annan neuvoa itseäni,
annan itseäni ohjata.
Mutta jos minua tökitään
missä heikkouteni on,
Olen kyykäärme
ja viritän sata ansaa
Ennen kuin annan periksi, - leikin.

Millainen olitkaan!

Millainen oletkaan!
Kukaan ei tiedä,
kukaan aavista!

Enkeli! Ei! Siunattu olen,
koska olen ainoa

der weiss, wie Du bist!

Keiner ahnt es!
Niemand weiss es!
Du, Du, Du!
Was heisst das <Du>
Was <Du und ich>
Hat denn das einen Sinn?
Das sind Worte,
blosse Worte, nicht?
Du sag!
Aber dennoch: Es ist etwas in ihnen;
ein Schwindeln, ein Ziehen,
ein Sehnen und Drängen,
ein Schmachten und Brennen:
Wie jetzt meine Hand
zu deiner Hand kommt,
das Zudirwollen,
das Dichumklammern,
das bin ich, das will zu Dir;
aber das Ich vergeht in dem Du...
Ich bin Dein Bub
aber wenn mir dann Hören und Sehen
vergeht
wo ist dann Dein Bub?

LUCIA

Regnava nel silenzio
alta la notte e bruna...
Colpia la fonte un pallido
raggio di tetra luna...
Quando un sommesso gemito
fra l'aure udir si fe';
ed ecco au quel margin
ah! l'ombra mostrarsi a me. Ah!
Qual di chi parla, muoversi
il labbro suo vedea,
e con la mano esanime
chiamarmi a sè paraa.

j. joka tietää millainen olet!

Kukaan ei aavista sitä,
kukaan ei tiedä.
Sinä, sinä sinä!
Mitä tarkoittaa ”Sinä”
Mitä ”sinä ja minä”
Onko sillä merkitystä
Ne ovat sanoja,
tyhjiä sanoja, eikö?
Sano sinä!
Mutta kuitenkin, niissä on jotain,
huimausta ja vetoa
kaipausta ja halua,
riutumusta ja paloa:
Kuinka käteni
tarttuu käteesi,
halu sinua kohti,
sinuun takertua,
se olen minä, joka haluaa luoksesi;
mutta minä hukun sinussa...
Olen poikasi.
Mutta kun menetän näköni
ja kuuloni...
missä poikasi sitten on?

LUCIA

Hallitsi hiljaisuudessa
synkkä ja pimeä yö...
lähteessä kimppeksi...
synkän kuun kalpea säde...
Kun vaimea huokaus
erottui tuulen huminasta;
Ja katso, tuolla reunalla
Ah! haamu näyttäytyi minulle. Ah!
Kuin jonkun, joka puhuu, liikkuvan
näin huulensa,
Ja elottomalla kädellään
Hän näytti kutsuvan minua luokseen.

Stette un momento immobile,
poi rattab dileguò.
E l'onda, pria sì limpida,
di sangue rosseggiò.

ALISA

Chiari oh Dio!
Ben chiari e tristi
nel tuo dir presage intendo.
Ah! Lucia desisti
da un amor così tremendo

LUCIA

Egl' è luce ai giorni miei,
È conforto al mio penar.

Quando rapito in estasi
Del più concetti ardore,
Col favellar del core,
Mi giura eterna fè.
Gl'affanni miei dimentico,
Gioia diviene il pianto.
Parmi che a lui d'accanto,
Si schiuda il ciel per me.

ALISA

Ah, s'apprestano per te, sì, sì
giorni d'amaro pianto
s'apprestano per te
Ah, Lucia desisti!

LUCIA

Quando rapito in estasi
Del più concetti ardore,
Col favellar del core,
Mi giura eterna fè.
Gl'affanni miei dimentico,
Gioia diviene il pianto.
Parmi che a lui d'accanto,
Si schiuda il ciel per me.

Hän seisoi hetken liikkumatta
ja katosi sitten.
Ja vesi, ennen niin kirkas, -
oli verestä punertava.

ALISA

Selkeästi, voi luoja!
Selkeästi ja surullisena
kuulen kertomuksesi ennusmerkit.
Lucia, jätä!
tuo kauhea rakkaus

LUCIA

Hän on päivieni valo,
Hän lohduttaa suruani.

Kun hurmaantuneena
hehkuvimmasta kiihkosta
Sydämen kuiskauksin,
Hän vannoo minulle ikuista uskollisuutta.
Unohdan tuskani,
Iloksi muuttuu itku.
Minusta tuntuu, että hänen rinnallaan
Taivas avautuu minulle.

ALISA

Ah, sinua odottaa, kyllä, kyllä.
Katkeran itkun päivät
odottavat sinua
Ah, Lucia, anna olla!

LUCIA

Kun hurmaantuneena
hehkuvimmasta kiihkosta
Sydämen kuiskauksin
Hän vannoo minulle ikuista uskollisuutta.
Unohdan tuskani,
Ilo muuttuu itkuksi.
Minusta tuntuu, että hänen rinnallaan
Taivas avautuu minulle.

OCTAVIAN

Mir ist die Ehre widerfahren,
dass ich der hoch- und
wohlgeborenen Jungfer Braut,
in meines Herrn Veters Namen,
dessen zu Lerchenau Namen,
die Rose seiner Liebe überreichen darf.

SOPHIE

Ich bin Euer Liebden sehr verbunden.
Ich bin Euer Liebden
in aller Ewigkeit verbunden.
Hat einen starken Geruch.
Wie Rosen, wie lebendige.

OCTAVIAN

Ja, ist ein Tropfen persischen Rosenöls
darein getan.

SOPHIE

Wie himmlische, nicht irdische,
wie Rosen vom hochheiligen Paradies.
Ist Ihm nicht auch?

Ist wie ein Gruss vorn Himmel.
Ist bereits zu stark,
als dass man's ertragen kann.
Zieht einen nach,
als lägen Stricke um das Herz.
Wo war ich schon einmal
und war so selig?

OCTAVIAN

Wo war ich schon einmal
und war so selig?

SOPHIE

Dahin muss ich zurück;
dahin und müsst' ich völlig sterben
auf dem Weg!

OCTAVIAN

Kunnia on kohdannut minua,
että korkea- ja
hyväsyntyiselle nuorelle morsiamelle,
serkkuni puolesta,
jonka nimi on Lerchenau,
saan ojentaa hänen rakkautensa ruusu.

SOPHIE

Olen omistautunut rakkaudellenne.
Olen sidottu rakkauteenne
ikuisiksi ajoiksi.
Siinä on voimakas tuoksu.
Kuin ruusu, kuin elävä ruusu.

OCTAVIAN

Kyllä, siinä on pisara persialaista
ruusuöljyä.

SOPHIE

Kuin taivaallisia, ei maallisia,
kuin ruusut pyhimmästä paratiisista.
Eikö hänkin ole?

Se on kuin tervehdys taivaasta.
Se on jo liian
voimakas kestettäväksi.
Se vetää sinua
kuin köydet sydämesi ympärillä.
Missä olen ollut ennen
ja ollut niin autuas?

OCTAVIAN

Missä olen koskaan ollut
ja ollut näin autuas?

SOPHIE

Minun on palattava sinne;
sinne ja minun on kuoltava kokonaan
matkalla!

Das ist ja weit.
Ist Zeit und Ewigkeit
in einem sel'gen Augenblick,
den will ich nie vergessen
bis an meinen Tod.

OCTAVIAN
Ich war ein Bub',
da hab' ich die noch nicht gekannt.
Wer bin denn ich?
Wie komm' denn ich zu ihr?
Wie kommt denn sie zu mir?
Wär ich kein Mann,
die Sinne möchten mir vergehn.
Das ist ein sel'ger Augenblick,
den will ich nie vergessen
bis an meinem Tod.

Rivolgete a lui lo sguardo

E vedrete come sta :
Tutto dice, io gelo, io ardo
Idol mio, pietà , pietà ,
E voi cara un sol momento
Il bel ciglio a me volgete
E nel mio ritroverete
Quel che il labbro dir non sa.
Un Orlando innamorato
Non è niente in mio confronto;
Un Medoro il sen piagato
Verso lui per nulla io conto :
Son di foco i miei sospiri
Son di bronzo i suoi desiri,
Se si parla poi di merto
Certo io sono e egli è certo
Che gli uguali non si trovano
Da Vienna al Canada ,
Siam due Credi per ricchezza,
Due Narcisi per bellezza
In amor i Marcantoni

Se on pitkä matka.
Onko aika ja ikuisuus
yhdessä siunatussa hetkessä,
En halua koskaan unohtaa
ennen kuin kuolen.

OCTAVIAN
Minä olin poika,
En tuntenut heitä silloin.
Kuka minä silloin olin?
Miten pääsin hänen luokseen?
Miten hän tuli luokseni?
Jos en olisi mies,
menettäisin järkeni.
Tämä on siunattu hetki,
jota en halua koskaan unohtaa.
kuolemaani asti.

Vastaa hänen katseeseensa

Ja näe millainen hän on:
Se kertoo kaiken, jäädyn, minä palan
Palvontani kohde, armoa, armoa,
Ja sinä rakas hetkeksi
Käännä kauniit kasvosi minuun
Ja löydät
Sen, mitä huulet eivät osaa sanoa.
Rakastunut Orlando
Ei ole mitään minuun verrattuna;
rintaan haavoittunut Medoro
Häneen varaansa en laskisi:
Huokaukseni ovat tulta.
Hänen halunsa on pronssia,
Jos sitten puhutaan ansioista.
Minä olen varma ja hän on varma.
Ettei vertaisiamme löydy
Wienistä Kanadaan,
Me olemme kaksi Kroisosta
Komeita kuin Narkissos
Rakkaudessa Marcus Antonius

Verso noi sarian buffoni
Siam più forti d'un ciclopo,
Letterati al par di Esopo.
Se balliamo un Pichne chede
Sì gentil e snello è il piede,
Se cantiam col trillo solo
Facciam torto all'usignuolo,
E qualch'altro capitale
Abbiam poi che alcun non sa.
Bella, bella, tengon sodo :
Se ne vanno ed io ne godo!
Eroine di costanza,
specchi son di fedeltà

L'amour est un oiseau rebelle

Que nul ne peut apprivoiser
Et c'est bien en vain qu'on l'appelle
S'il lui convient de refuser
Rien n'y fait, menaces ou prières
L'un parle bien, l'autre se tait :
Et c'est l'autre que je préfère
Il n'a rien dit mais il me plaît
L'amour!

L'amour est enfant de Bohême
Il n'a jamais,
jamais connu de loi
Si tu ne m'aimes pas,
je t'aime
Si je t'aime, prends garde à toi !
Si tu ne m'aimes pas
Si tu ne m'aimes pas,
je t'aime !
Mais, si je t'aime
Si je t'aime, prends garde à toi !

L'oiseau que tu croyais surprendre
Battit de l'aile et s'envola.
L'amour est loin, tu peux l'attendre
Tu ne l'attends plus, il est là !

on meihin verrattuna pelle
Me olemme vahvempia kuin kyklooppi,
kirjallisilta taidoilta kuin Aisopos.
Jos me tanssimme Pichne kumartaa
hennoille ja hoikille jaloillemme,
Jos laulamme, vaikka vain trillaten
satakieli joutuu häpeämään,
Ja muitakin vahvuuksia on
joista ette vielä tiedä.
Kaunotar, tartu kiinni
jos he menevät ja minä iloitsen!
Vakauden sankarittaret,
uskollisuuden peilit

Rakkaus on kapinoiva lintu

jota kukaan ei voi kesyttää
Turhaan sitä kutsut
jos sille sopii kieltäytyä
Ei auta uhkaukset eikä rukoukset
Toinen puhuu hienosti, toinen vaikenee
Ja siitä toisesta pidän enemmän
Hän ei puhu, mutta miellyttää minua
Rakkaus!

Rakkaus on Böömin lapsi
Se ei ole koskaan,
ei koskaan tuntenut lakia
Jos et rakasta minua,
niin minä rakastan sinua.
Jos rakastan sinua, varo!
Jos et rakasta minua
Jos et rakasta minua,
minä rakastan sinua!
Mutta jos rakastan sinua
Jos rakastan sinua, varo!

Lintu, jonka luulit saaneesi kiinni
Räpytteli siipiään ja lensi pois.
Rakkaus on kaukana, voit odottaa
kun et enää odota, se on täällä

Tout autour de toi, vite, vite
Il vient, s'en va, puis il revient
Tu cois le tenir,
il t'évite
Tu crois l'éviter, il te tient

Thy hand, Belinda,
darkness shades me,
On thy bosom let me rest,
More I would, but Death invades
me;
Death is now a welcome guest.

When I am laid, am laid in earth,
May my wrongs create
No trouble, no trouble in thy breast;
Remember me, remember me,
but ah! forget my fate.
Remember me,
but ah! forget my fate.

Käännökset: Maija Turunen

Ympärilläsi vauhdilla
se tulee, sitten menee, kunnes palaa
Luulet, että olet saanut hänet,
mutta hän välttelee
Luulet välttäväsi sitä, se pitää sinusta

Sinun kätesi, Belinda,
pimeys varjostaa minua,
Anna minun levätä rinnallasi,
Enemmänkin haluaisin,
mutta kuolema tunkeutuu minuun;
Kuolema on nyt tervetullut vieras.

Kun minut lasketaan maahan,
Tekemäni vääryydet älkööt tuoko
murhetta rintaasi;
Muista minut,
mutta unohda kohtaloni.
Muista minut,
mutta unohda kohtaloni.

**TAIDE-
YLIOPISTO**

✘ SIBELIUS-AKATEMIA

Kiitos Martina Roos, Tuomas Juutilainen, Elias Miettinen sekä Antti Suhonen

